

Dosarul nr.3ra-1003/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

DECIZIE

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală
Administrare Fiscală Centru mun.Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de
Stat, persoană terță Dumitru Bivol cu privire la anularea actelor administrative
individuale defavorabile,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 10 august 2020
a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani

c o n s t a t ă :

La 21 mai 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a înaintat
cerere de chemare în judecată în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal
de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 15 ianuarie 2020 inspectorii din cadrul DGAF
Centru au efectuat un control fiscal la una din unitățile de transport, ce activează pe
rutele regulate deservite de reclamantă, iar actul de control nu i-a fost adus la cunoștință
în termenul prevăzut de Codul fiscal, aflând la data aducerii la cunoștință a deciziei pe
marginea acestui act nr.129/223 din 13 februarie 2020, prin care a fost amendată cu 8
000 lei.

La 26 februarie 2020 a adresat pârâtului o contestație, cu specificarea încălcărilor
admise, însă aceasta a fost respinsă prin decizia nr.85 din 12 martie 2020, recepționată
de reclamantă la 16 martie 2020.

Reclamantul apreciază actele emise ca fiind nefondate în contextul în care
dispozițiile art.64 alin.(1) și (2) din Codul transporturilor rutiere, aplicate la emiterea
deciziei nr.85 din 12 martie 2020, nespecificate în actele precedente, reglementează

obligațiunile echipajului și nu ale operatorului de transport, iar la examinarea contestației nu au fost examinate toate circumstanțele relevante, pârâțul aplicând eronat prevederile art.8 alin.(2) lit.c) Cod fiscal, iar prevederile legale puse la baza actelor contestate se referă la obligațiile echipajului, și nu ale operatorului, inspectorii omițând să specifice existența la bordul unității de transport a borderoului de evidență a biletelor și însuși biletele de strictă evidență.

Astfel, reclamantul consideră că, în actele contestate nu se conține nici o trimitere la vreo dispoziție legală sau încălcare ce ar fi fost comisă de către aceasta, iar încălcările admise, inclusiv ale prevederilor art.art. 129¹, 244, 247 Cod fiscal și art.19 al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, denotă necesitatea anulării lor.

Mai consideră că, procedura de control n-a fost inițiată în conformitate cu prevederile legale, nefiind motivat atât actul de control, cât și deciziile emise, nefiind înregistrat controlul în modul stabilit, controlul fiind efectuat cu încălcarea competenței teritoriale, iar înmânarea actului de control întocmit în privința Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” șoferului unității de transport nu denotă aducerea la cunoștința contribuabilului, deoarece șoferul, neavând împuterniciri confirmate printr-o procură nu reprezintă contribuabilul. Or, pe cazuri similare Serviciul Fiscal de Stat a adoptat decizii contradictorii.

În asemenea circumstanțe, solicită anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.85 din 12 martie 2020, a deciziei Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău nr.129/223 din 13 februarie 2020 și a actului de control fiscal nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020.

Prin încheierea din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani fost atras în proces Dumitru Bivol, în calitate de persoană terță (f.d.80, vol.I).

Prin hotărârea din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoană terță Dumitru Bivol cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

S-a anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.85 din 12 martie 2020 pe marginea contestației depuse împotriva deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020.

S-a anulat decizia Direcției Generale Administrare Fiscală mun.Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat nr.129/223 din 13 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”.

S-a anulat actul de control fiscal nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 întocmit de Direcția Generală Administrare Fiscală Centru asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” (f.d.128-138, vol.I).

La 08 septembrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun.Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate (f.d.143-152, vol.I).

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 10 august 2020 a

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (f.d.209, 210-223, vol.I).

La 02 iunie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.1-2, vol.II), ulterior, la 23 august 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii din 10 august 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi, prin care acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat să fie respinsă, ca neîntemeiată (f.d.13-22, vol.II).

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată eronat au ajuns la concluzia că subiectul încălcării fiscale ar fi echipajul (șoferul) unității de transport și nu agentul transportator Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”.

Recurentul menționează că, la cauză se atestă cu certitudine că în urma întocmirii actului de control nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 și emiterii deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” de către Direcția Generală Administrare Fiscală mun.Chișinău a fost stabilită încălcarea normelor prevăzute de art.8 alin.(2) lit.c) Cod fiscal și pct.15 lit.b) cap.II din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, prin neeliberarea biletelor de călătorie și fără efectuarea înscrierilor respective în borderoul de evidență a biletelor pentru 19 pasageri în mijlocul de transport „XXXX”, nr. de înmatriculare XXX, ce aparține contribuabilului (operator de transport rutier) Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, la volanul căruia se afla șoferul angajat al companiei, care în mod legal a participat la controlul operativ desfășurat la fața locului și a semnat actul de control fiscal.

În opinia recurentului, este cert că în cadrul controlului din 15 ianuarie 2020, conducătorul mijlocului de transport Bivol Dumitru, care prin actele de angajare anexate la actele cauzei reprezintă contribuabilul Societate cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” în raport cu călătorii, nu a eliberat bilete de călătorie și nu a efectuat înscrierile în borderoul de evidență a biletelor pentru 19 pasageri.

Mai notează că, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, angajatul Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, Dumitru Bivol a recunoscut că, la data de 15 ianuarie 2020 pe cursa Chișinău-Cojușna nu a eliberat bilete de călătorie la 19 pasageri. A explicat că, nu a efectuat înscrierile în borderoul de evidență a biletelor din motiv că „pasagerii sunt transportați pentru anumite segmente de drum, dar nu de la începutul și până la sfârșitul cursei”. A precizat că, pentru transportarea pe segmente mai mici de drum a călătorilor eliberează biletele „în zig-zag”, acestea fiind achitate de călător la momentul ieșirii din autobuz. Înscrierile în borderoul de evidență cu privire la sumele încasate prin asemenea modalitate, nu le-a efectuat din motiv că „nu a dovedit”.

Mai mult, intimatul întru urmărirea scopului de a fi exonerat de răspundere, a susținut că genul de activitate a Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”

permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinii de casă și control, fapt ce vine în contradicție cu prevederile Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006.

Astfel, prin neeliberarea biletelor de călătorie persoana împuternicită înregistrată la agentul transportator - conducătorul auto a admis o încălcare fiscală, pentru care contribuabilul Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a fost trasă la răspundere pentru încălcarea comisă, prin aplicarea sancțiunii fiscale.

În această ordine de idei mai indică că, urmează a fi apreciat ca neîntemeiat argumentul intimatului Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, cu referire la faptul că prin actele administrative contestate, Serviciul Fiscal de Stat a sancționat agentul economic, deși în conformitate cu normele legale indicate în deciziile emise asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” trebuia să fie sancționat echipajul. Or, consecințele nerespectării obligațiilor enumerate la pct.14 și 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, sunt prevăzute de Codul fiscal, iar aplicarea acestor două norme trebuie să se realizeze prin coroborare, cu atât mai mult, însuși din dispozițiile generale ale Regulamentului enunțat, înserate în conținutul pct.1, rezultă că acesta este obligatoriu anume pentru agenții transportatori - titulari de licențe.

Recurentul menționează că, potrivit borderoului de evidență a biletelor este înscrisă doar direcția de deplasare cu totalul de bilete aflate în stoc. Conform situației de fapt constatate la momentul efectuării controlului fiscal, fiind prezentat de către șofer borderoul de evidență a biletelor, ce i-au fost eliberate de către agentul transportator, în Borderoul de evidență a biletelor seria MU nr.6662313 din 15 ianuarie 2020 lipsesc înscrisurile privind biletele vândute pasagerilor și a sumelor încasate, fapt confirmat și de către angajatul Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”.

Prin urmare, consideră că, este neîntemeiată reținerea de către instanța de apel doar a faptului că, a fost prezentat de către șofer borderoul de evidență a biletelor, însă cu privire la înscrisurile pe care trebuie să le conțină acest document de strictă evidență conform pct.9 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, instanța de apel a omis să se expună.

Totodată, Serviciul Fiscal de Stat consideră drept eronată deducția instanței de apel precum că, nici în dosarul administrativ, nici la actele cauzei nu a fost anexat niciun act care să confirme împuternicirile șoferului Dumitru Bivol, de a acționa în calitate de reprezentant al contribuabilului Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”.

Referitor la acest aspect punctează că, la momentul efectuării controlului fiscal din 15 ianuarie 2020, a participat angajatul Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, Dumitru Bivol. Niciuna dintre părți nu neagă faptul că, ultimul deține funcția de șofer la Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”. Mai mult ca atât, acesta a semnat decizia privind inițierea controlului fiscal nr.DICF-71450/15 din

15 ianuarie 2020 și actul de control fiscal nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020, asumându-și obligația, contra semnătură, de a transmite conducerii actele semnate.

Mai mult decât atât, potrivit pct.26 din contractul individual de muncă nr.20 din 30 martie 2021 anexat la actele cauzei, începând cu data de 30 martie 2012 locul de muncă al angajatului Dumitru Bivol se consideră Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”. Prin urmare, în asemenea circumstanțe, la momentul efectuării controlului fiscal a participat șoferul Dumitru Bivol în calitate de angajat al întreprinderii, astfel fiind în cunoștință de cauză despre desfășurarea controlului respectiv, fiind obligat să semneze actul de control întocmit.

În susținerea poziției, recurentul notează că legislația fiscală nu prevede necesitatea deținerii unei împuterniciri la etapa semnării actului de control. Or, prin aplicarea semnăturii de către reprezentantul Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” pe actul de control, se confirmă că ultimul a participat la efectuarea controlului, i s-a adus la cunoștință concluziile inspectorilor fiscali în urma efectuării controlului fiscal și faptul că a fost înmănat un exemplar al actului de control pentru a fi transmis conducerii.

În opinia recurentului, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare faptul că, inspectorii fiscali au efectuat un control fiscal la fața locului, prin metoda verificării operative care se efectuează fără înștiințarea prealabilă a contribuabilului supus controlului, respectiv lipsa conducătorului entității nu este un impediment pentru desfășurarea controlului operativ, la fața locului, inopinat care se efectuează în prezența persoanelor de față și fără verificarea împuternicirilor.

Cu privire la concluzia reținută de către instanța de apel precum că, inițierea controlului și înregistrarea în registrul de stat al controalelor de către organul fiscal a fost realizată defectuos și contrar exigențelor prevăzute de Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, deoarece demersul privind înregistrarea controlului a fost înaintat ulterior încetării acestuia, Serviciul Fiscal de Stat relevă următoarele.

În conformitate cu prevederile art.2 alin.(2), (4) și (5) ale Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, prezenta lege reglementează: a) organizarea și desfășurarea controlului; b) stabilirea principiilor fundamentale ale controlului; c) stabilirea procedurii de efectuare a controlului.

Conform prevederilor art.1 alin.(4) lit.c) din Legea nr.131 din 08 iunie 2012, dispozițiile legii nu se extind asupra controalelor efectuate de către Serviciul Fiscal de Stat, cu excepția înregistrării, supravegherii și raportării controalelor în Registrul de stat al controalelor.

Astfel, în pofida faptului că instanțele de judecată invocă că a fost viciată procedura de înregistrare a controlului, la cauză, controlul operațiunilor de transport, prevăzut la alin.(5) al Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, este efectuat de către organele cu competențe speciale în acest domeniu - Agenția Națională Transport Auto și Inspectoratul Național Securitate Publică.

Iar, efectuarea de către inspectorii fiscali a controalelor la contribuabilii ce desfășoară activitate de transport presupune efectuarea unor controale fiscale în limitele

prevăzute de Codul fiscal, din aceste considerente la cazul dat, nu este aplicabil alin.(5) al art.2 din Legea 131/2012.

Or, pentru controlul operațiunilor de transport, precum și pentru controlul vehiculelor rutiere, materialului rulant, aeronavelor și navelor, efectuate de organele de control în domeniul transporturilor în scopul supravegherii siguranței și securității, nu se aplică prevederile prezentei legi în partea ce ține de planificarea controlului, întocmirea planului controalelor și periodicitatea controalelor planificate, inițierea și notificarea controalelor, conținutul și procedura de emitere/înregistrare a delegației de control.

Reiterează că, la Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a fost efectuat control fiscal la fața locului, prin metoda verificării operative, care se efectuează în scopul verificării respectării cerințelor stabilite de legislația fiscală la contribuabilii care practică activitate în domeniul transportului auto de călători și bagaje. În consecință, acesta fiind un control inopinat, care în temeiul art.2 din Legea nr.131 din 08 iunie 2012 nu este inclus în planul anual al controalelor și fiind efectuat prin verificare operativă (neplanificat) conform art.222 Cod fiscal, nu necesită a fi adus la cunoștință din timp contribuabilului privind desfășurarea controlului respectiv, dar se înregistrează ulterior în Registrul de stat al controalelor.

Respectiv, despre înregistrarea controlului fiscal inopinat cât și despre inițierea controlului efectuat la Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, Serviciul Fiscal de Stat a raportat Cancelariei de Stat a Republicii Moldova prin scrisoarea nr.26-10/2-02-670 din 16 ianuarie 2020.

Mai mult decât atât, contrar aserțiunilor invocate de intimat, inițierea controlului menționat se regăsește pe site-ul www.controale.gov.md în rubrica „Alte Controale/Serviciul Fiscal de Stat/Planul Controalelor/Anul 2020 (documentul 883 20 ianuarie 2020).

Subsecvent, instanța de apel a constatat că întreaga procedură administrativă este afectată de faptul inițierii ilicite a acesteia, indicând că în decizia privind inițierea controlului din 15 ianuarie 2020, intimatul nu se regăsește ca persoană supusă controlului, lipsind și obiectul controlului, scopul și metoda de control, elemente obligatorii prevăzute de art.8 alin.(1) și (2) lit.b) ale Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Astfel, a conchis instanța că, inițierea de către organul fiscal a controalelor fiscale, inclusiv a celor inopinate/operative la fața locului, au obligația de a respecta toate exigențele legale ce determină inițierea și petrecerea acestora, concluzie fortificată inclusiv prin dispozițiile art.21 și art.15 Cod administrativ.

Recurentul mai menționează că, contrar obiecțiilor enunțate de către instanța de apel, în decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.DICF-71450/15 din 15 ianuarie 2020 privind inițierea controlului sunt indicate în temeiul normelor fiscale expuse supra, tipul controlului - la fața locului, metoda de efectuare a controlului - verificarea operativă, indicarea funcționarilor fiscali din cadrul Serviciului Fiscal de Stat care urmează să efectueze controlul în privința contribuabililor ce practică activitate în domeniul transporturilor auto de călători și bagaje, fiind specificat în partea dispozitivă a deciziei

privind inițierea controlului nr.DICF-71450/15, că este un control neplanificat prealabil.

Mai mult decât atât, la cauză a fost dovedit faptul că, controlul a fost inițiat la toți operatorii de transport rutier în temeiul Planului comun de activitate al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Finanțelor, ceea ce rezultă din indicația nr.8 din 30 ianuarie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la intensificarea controalelor prin metoda verificării operative în domeniul transporturilor auto de călători pe rute interurbane.

Prin urmare, în virtutea dreptului discreționar, procedura administrativă a fost inițiată în privința Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” de către autoritatea publică în limitele legal stabilite, conform scopului atribuit, asigurându-se transparența decizională, dar și legalitatea sancțiunilor care au fost aplicate față de contribuabilul subiect al răspunderii fiscale, cu respectarea absolută a drepturilor acestuia, fiind luate în considerare toate faptele relevante ale cauzei.

Din circumstanțele enunțate Serviciul Fiscal de Stat consideră drept injuste și neîntemeiate decizia din 19 mai 2021 a Colegiului civil al instanței de apel și hotărârea din 10 august 2020 a primei instanțe, fiind constatată în acest sens interpretarea eronată a legii, motiv pentru care actele judecătorești contestate sunt pasibile casării.

Conform art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 mai 2021 (f.d.209, 210-223, vol.I), iar la 20 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, instanța de apel a notificat recurentului copia dispozitivului deciziei recurate (f.d.247, vol.I).

La 02 iunie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă (f.d.1-2, vol.II).

La 06 august 2021, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a recepționat decizia motivată din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS80034221190AS, anexat la materialele cauzei (f.d.11, vol.II).

La 23 august 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a depus recurs motivat împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și a

hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat să fie respinsă, ca neîntemeiată (f.d.13-22, vol.II).

Astfel, instanța de recurs consideră că cererea de recurs a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 27 septembrie 2021, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” și lui Dumitru Bivol, copia recursului nemotivat și a celui motivat depus de Serviciul Fiscal de Stat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.29, vol.II).

La 21 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, intimatul Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, prin intermediul reprezentantului Maxim Caciarin, a depus referința la cererea de recurs declarată de recurentul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 10 august 2020 a instanței de fond.

În susținerea referinței intimatul Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, prin intermediul reprezentantului Maxim Caciarin a indicat că, pentru încălcarea prevederilor pct.14 și 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.854 din 28 iulie 2006 care prevăd obligațiile echipajului, urmează a fi sancționat agentul economic, invocând în acest sens prevederile deciziei Curții Constituționale nr.108 din 07 octombrie 2019 privind excepția de neconstituționalitate a art.8 alin.(2) lit.c) și art.254¹ alin.(2) din Codul fiscal, prin care se invocă, în timp ce dispozițiile articolului 8 alin.(2) lit.c) stabilesc o obligație valabilă pentru toți contribuabilii, indiferent de tipul de activitate realizat, dispozițiile articolului 254¹ alin.(2) se referă la activitatea de transport auto de persoane fără emiterea și/sau cu încălcarea regulilor de raportare a biletelor de transport.

Referitor la acest aspect consideră că întru analiza totală a prevederilor Deciziei Curții Constituționale prenotată, urmează a fi examinate și prevederile Deciziei Curții Constituționale nr.6/2007, așa cum se menționează în pct.23 a Deciziei Curții Constituționale nr.108.

În opinia intimatului, prin deciziile nominalizate s-a explicat că șoferul – persoană fizică și compania persoană juridică poartă răspundere separată, fiecare pentru neexecutarea obligațiilor sale, făcând referire în acest sens la pct. pct.22, 23, 31, 32, 33 a Deciziei nr.108 a Curții Constituționale.

În această ordine de idei, consideră că pentru elucidarea exactă a constatărilor Curții Constituționale urmează a fi aplicate la caz ambele Decizii indicate mai sus. Din care rezultă expres că, normele Codului Fiscal (Vamal) și normele Codului Contravențional urmează a fi aplicate în dependență de individualizarea încălcărilor comise - fiscale și contravenționale.

Raportând cele invocate mai sus speței, în viziunea intimatului, se adeverește

faptul că, atragerea la răspunderea contribuabilului pentru încălcările angajatului este ilegală, iar ținând cont de faptul că agentul transportator a respectat cu strictețe obligațiunile sale, constată că aplicarea amenzii pe acest fapt este una ilegală și actul de control urmează a fi clasat.

Mai mult, indică că este incorectă afirmația recurentului precum că, este neîntemeiată reținerea de către instanța de apel doar a faptului că, a fost prezentat de către șofer borderoul de evidență a biletelor, însă, cu privire la înscrierile pe care trebuie să le conțină acest document de strictă evidență conform pct.9 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.854 din 2006, instanța a omis să se expună.

Aceasta din motiv că la materialele cauzei este anexat actul de control nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 în care se regăsește inscripția privind prezența la bordul unității a borderoului de evidență, foii de parcurs și licenței.

În cazul în care controlorii fiscali ar fi stabilit că neînținerea biletelor de călătorie și neînregistrarea lor este cauzată din motivul că, contribuabilul nu și-a respectat obligațiile prevăzute de pct.16 al Regulamentului și/sau art.49 al Codului transporturilor rutiere, de a pune la dispoziția echipajului documentele necesare efectuării operațiunii de transport, atunci urma în actul de control să indice normele prevăzute la pct.16 și respectiv art.49 cu indicarea actelor care nu au fost puse la dispoziția echipajului de transport. În speță, deși inspectorii fiscali indică că la bordul unității se află toate documentele necesare efectuării activității în cauză, inspectorii fiscali în concluzie indică încălcarea pct.16, o concluzie total eronată și vădit neîntemeiată.

Referitor la pretenția recurentului ce ține de faptul verificării împuternicirilor șoferului de a semna actele fiscale și de a le aduce la cunoștința contribuabilului indică că, la adoptarea concluziei date Serviciul Fiscal de Stat nu a indicat norma legală ce ar susține această afirmație și contravin prevederilor art.1291 , 129 alin.(5), 181 alin.(1), 218 și 244 alin.(3) din Codul fiscal.

Mai menționează că, deși Serviciul Fiscal de Stat invocă o obligație a conducătorului auto impusă de către angajații Serviciului Fiscal de Stat cu privire la aducerea la cunoștința contribuabilului a actelor emise de Serviciul Fiscal de Stat, aceștia pe lângă faptul că nu au invocat norma legală din care să derive această obligație, făcând trimitere la contractul individual de muncă, nu au indicat asupra faptului dacă această obligație se regăsește în acel contract. Mai mult, Serviciul Fiscal de Stat nu s-a expus și asupra faptului dacă au fost aduse la cunoștință actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat prin intermediul altor persoane neangajați ai Serviciului Fiscal de Stat, cu excepția lucrătorilor poștali. Suplimentar, Serviciul Fiscal de Stat nu s-a expus și asupra circumstanței ce ține de răspunderea conducătorului auto în cazul nerespectării acestor obligații ilegale impuse de către inspectorii fiscali.

La acest aspect, notează că, de către Serviciul Fiscal de Stat s-a comis un alt abuz manifestat prin preluarea explicațiilor de la o persoană care nu are capacitatea de reprezentare a contribuabilului conform prevederilor art. art.129, 181,218, 244 din Codul fiscal. Mai mult, în explicația dată persoanei au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile aplicabile în exclusivitate contribuabilului, calitate pe care sigur nu poate

să o dețină în speța cauzei un șofer.

În urma examinării prevederilor legale precitate, consideră că, conducătorul auto în lipsa unor împuterniciri nu poate fi catalogat drept reprezentant al contribuabilului în relațiile sale cu organele de control, mai mult, cadrul legal oferă posibilitatea organului de control să efectueze controlul, în cadrul căruia să cumuleze probele și în conformitate cu prevederile art.129¹ din Codul fiscal să aducă la cunoștința contribuabilului actul de control cu cele constatate.

Totodată, în justificarea poziției intimatul, prin intermediul reprezentantului său, consideră că, controlul efectuat la Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” nu a fost motivat în prealabil conform cerințelor legale, iar Serviciul Fiscal de Stat caută scuze, motivând prin acte care nu sunt aplicabile speței.

În continuare, intimatul, prin intermediul reprezentantului său, insistă asupra faptului că controlul urma a fi efectuat de către Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, indicând că Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” își are sediul în mun. Chișinău. În opinia sa, pentru efectuarea unui control în afara razei de activitate controlorii fiscali urmau să prezinte Ordinul directorului Serviciului Fiscal de Stat privind desemnarea acestora pentru controlul dat, însă, la materialele cauzei aceste documente lipsesc.

Totodată, în susținerea referinței intimatul face referire la jurisprudența CtEDO și a Curții Constituționale, prin urmare consideră că „reclamantul nu poate fi tras la răspundere fiscală pentru încălcarea comisă de către echipaj a obligațiilor prevăzute de art.14-15 al Regulamentului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând admisibilitatea recursului, prin încheierea din 15 decembrie 2021, l-a numit spre examinare în complet din cinci judecători.

În conformitate cu prevederile art.247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate, părților fiindu-le create condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, iar întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, părțile au avut posibilitatea de depunere a referinței (f.d.29, vol.II).

Aici, se impune a învedera că examinarea cauzei în ordine de recurs în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare și dreptului de acces la justiție, în condițiile în care participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor sale.

Studiind materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa

integral decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 august 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și a emite o nouă decizie de respingere a acțiunii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit.c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În corespundere cu art.21 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Prin prisma prevederilor art.194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La fel, aplicabile sunt și prevederile art.244 alin.(2) coroborate cu art.231 alin.(2) din Codul administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap.II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține la caz că, procedura de contencios administrativ în prezenta speță a fost inițiată după intrarea în vigoare a Codului administrativ. Or, la 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320, care reieșind din prevederile art.257 alin.(1) Cod administrativ, a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu prevederile art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art.189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.206 alin.(1) lit.a) Cod Administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Din materialele cauzei s-a constatat că, la 15 ianuarie 2020, inspectorii Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru - Stanislav Colnic și Ion Colța, în temeiul deciziei privind inițierea controlului fiscal nr.71450/15 din 15 ianuarie 2020, au efectuat un control fiscal la fața locului, prin metoda verificării operative la unitatea de transport „XXXX”, cu nr. de înmatriculare XXX, foaia de parcurs DAA 24315810, certificatul de înmatriculare XXX, ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, care desfășoară activitate de transport auto de călători și bagaje pe ruta Chișinău-Cojușna, verificarea fiind efectuată în s.Cojușna, raionul Strășeni, privind respectarea legislației în vigoare, în partea ce ține de organizarea și efectuarea transporturilor rutiere de persoane și bagaje, precum și a activităților conexe transportului rutier.

În urma controlului efectuat a fost emis actul nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020, prin care s-a constatat că, conducătorul unității de transport, Dumitru Bivol, nu a eliberat bilete de călătorie la 19 pasageri, prin ce au fost încălcate prevederile art.8 alin.(2) lit.c) Cod fiscal și prevederilor pct. pct.14, 15 ale Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.854 din 28 iulie 2006 (f.d.14, vol. I).

Prin decizia nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Administrare Fiscală mun. Chișinău asupra cazului de încălcare a legislației comasă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” s-a decis sancționarea intimitei cu amendă în mărime de 8 000 lei, pentru efectuarea de către agentul transportator a transporturilor auto de călători prin servicii regulate în trafic fără emiterea și/sau raportarea biletelor, în conformitate cu art.254¹ alin.(2) din Codul fiscal (f.d.65, vol.I).

Nefiind de acord cu acțiunile colaboratorilor Serviciului Fiscal de Stat, la 26 februarie 2020 Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a depus în adresa Serviciului Fiscal de Stat, contestație împotriva deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat, emisă în temeiul actului de control nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 (f.d.15-22, vol.I).

Prin decizia nr.85 din 12 martie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat, emisă pe marginea contestației depuse împotriva deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat, a fost respinsă contestația depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” și s-a menținut decizia contestată, devenind obligatorie pentru executare (f.d. 23 – 24, vol.I).

La 21 mai 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziei nr.85 din 12 martie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat, a deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat și a actului de control nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat emise asupra cazului de încălcare a legislației comise de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”.

Pe parcursul examinării cauzei, prin încheierea din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani fost atras în proces Dumitru Bivol, în calitate de persoană terță.

Judecând cauza, prima instanță, prin hotărârea din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a conchis asupra temeiniciei cererii de chemare în judecată depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” cu privire la anularea deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat, asupra cazului de încălcare a legislație comisă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, deciziei nr.85 din 12 martie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat, pe marginea contestației împotriva deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat și a actului de control fiscal nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 întocmit de Direcția Generală Administrare Fiscală Centru mun. Chișinău asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” (f.d.128-138, vol.I).

Instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe din 10 august 2020, a ajuns la concluzia de a respinge apelul depus de către Serviciul Fiscal de Stat (f.d.209, 210-223, vol.I).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe privind ilegalitatea și netemeinicia deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat, asupra cazului de încălcare a legislație comisă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” și deciziei nr.85 din 12 martie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat, pe marginea contestației împotriva deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat și a actului de control fiscal nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 întocmit de Direcția Generală Administrare Fiscală Centru mun. Chișinău asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, menționând că faptele constatate în actul de control nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 întocmit de Direcția Generală Administrare Fiscală Centru mun. Chișinău, nu sunt imputabile contribuabilului Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, care în cazul dat nu a admis careva încălcări a legislației fiscale, iar încălcarea constatată este imputabilă echipajului (șoferului) unității de transport.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” nu poartă răspundere pentru neexecutarea obligațiilor de către șoferul unității de transport care-i aparține, nefiind astfel, subiectul încălcării fiscale constatate.

Instanța de apel a reținut că obligațiile agentului transportator sunt prevăzute în pct.16 al Regulamentului transporturilor auto de calatori și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, iar în cadrul controlului inspectorii fiscali nu au constatat încălcarea niciunei obligații de către agentul transportator, aplicând astfel neîntemeiat față de contribuabilul Societatea cu

Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” sancțiunea fiscală sub formă de amendă, în temeiul art. 254¹ alin. (2) Cod fiscal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că la momentul efectuării controlului și adoptării deciziilor de aplicare a sancțiunilor fiscale față de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, organul fiscal nu a făcut distincție între obligațiile echipajului unității de transport și obligațiile agentului transportator și astfel în mod eronat a considerat că orice încălcare comisă de către un angajat al companiei duce la aplicarea sancțiunilor fiscale față de agentul transportator.

Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind declarativ argumentul apelantului Serviciului Fiscal de Stat, precum că prima instanță a ignorat constatările Curții Constituționale expuse în decizia din 07 octombrie 2019 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 8 alin.(2) lit.c) și art.254¹ din Codul fiscal, concluzionând că Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” nu poartă răspundere pentru neexecutarea obligațiilor de către șoferul unității de transport care îi aparține și nu este subiect al încălcării fiscale constatate.

Or, obligațiile agentului transportator sunt prevăzute în pct.16 din Regulamentul transportatorilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, iar în cadrul controlului în cazul dat inspectorii fiscali nu au constatat încălcarea niciunei obligații de către agentul transportator, faptele constatate în actul de control nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 al Direcției Generale Administrare Fiscală Centru al Serviciului Fiscal de Stat nefiindu-i imputabile contribuabilului Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, deoarece încălcarea constatată este imputabilă șoferului unității de transport.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prin decizia din 07 octombrie 2019 a Curții Constituționale, la care face referire apelantul, Curtea s-a expus că fiecare subiect poartă răspundere juridic în mod separat, în baza normelor diferite ale Codului contravențional sau ale Codului fiscal și nicidecum la actele emise și contestate la caz.

Totodată, instanța de apel a conchis că inițierea controlului de către organul fiscal a fost realizată defectuos și contrar exigențelor legale pertinente în contextul în care decizia Direcției Generale Administrare Fiscală Centru nr.DICF-71450/15 din 15 ianuarie 2020 nu conține motivarea emiterii acesteia, Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” nu figurează în calitate de contribuabil supus controlului, nu este specificat obiectul ce urmează a fi supus controlului, scopul și metoda de control, aspectele ce urmează a fi verificate cu trimitere la lista de verificare și actul normativ prin care acestea sunt probate.

În acest context, instanța de apel a opinat că, instanța de fond just a conchis că, în cazul dat înregistrarea în registrul de stat al controalelor a fost realizată defectuos, deoarece demersul privind înregistrarea controlului a fost înaintat ulterior încetării acestuia, respectiv cu depășirea termenului stabilit de lege, fiind solicitată adresarea apelantului din 16 ianuarie 2020, remisă la 17 ianuarie 2020, dată ulterioară începerii efectuării controlului din 15 ianuarie 2020 către Cancelaria de Stat a RM din 16 ianuarie 2020.

Subsecvent, instanța ierarhic inferioară a constatat că, întreaga procedură administrativă este afectată de faptul inițierii ilicite a acesteia.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele apelantei cu trimitere la controlul efectuat în contextul în care acestea se referă exclusiv la caracterul inopinat al controlului operativ efectuat. În aceeași ordine de idei, și argumentul redat de către apelant cu referire la înregistrarea, supravegherea și raportarea controalelor în Registrul de Stat al controalelor, precum că, în conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) lit.e) din Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, dispozițiile legii nu se extind asupra controalelor efectuate de către Serviciul Fiscal de Stat, cu excepția înregistrării, supravegherii și raportării controalelor în Registrul de Stat al controalelor, a fost apreciat de către instanța de apel ca neîntemeiat.

Declarativ, completul specializat al instanței ierarhic inferioare a apreciat și argumentul apelantului privind respectarea legislației în vigoare la comunicarea actului de control prin intermediul șoferului. În acest context, instanța de apel a reținut că instanța de fond just a stabilit că, nu poate fi reținut argumentul Serviciului Fiscal de Stat, precum că, șoferul a participat la întocmirea actului de încălcare fiscală în calitate de reprezentant al contribuabilului Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, or, nici în dosarul administrativ, nici la actele cauzei nu a fost anexat nici un act care să confirme împuternicirile șoferului, Dumitru Bivol de a acționa în calitate de reprezentant, iar încălcările constatate, conform normelor speciale indicate în actul de control, sunt imputabile șoferului (echipajului) unității de transport.

La fel, completul judiciar al instanței de apel a apreciat critic și argumentul apelantului precum că, prin transportarea pasagerilor fără eliberarea biletelor de călătorie Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a admis încălcarea prevederilor pct.14 lit.m) și pct.15 lit.b) ale Regulamentului transporturilor auto de calatori și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.854 din 28 iulie 2006, care indică că, echipajul este obligat la autogări (stațiile auto), să efectueze îmbarcarea pasagerilor cu bilete, să elibereze bilet fiecărui pasager îmbarcat pe parcurs și să facă înscrierile respective în borderoul de evidență a biletelor și că, echipajului i se interzice să transporte pasageri fără bilete.

Totodată, instanța ierarhic inferioară a apreciat critic și argumentul apelantului cu privire la ignorarea prevederilor art.8 alin.(2) lit. c) Cod fiscal, în caz de control al respectării legislației fiscale, contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control, care în viziunea apelantului au fost stabilite la efectuarea controlului prin neeliberarea biletului de călătorie de către șofer pasagerilor, ceea ce denotă că agentul transportator n-a utilizat mașina de casă și control.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, apelantul n-a prezentat careva probe ce ar confirma ignorarea prevederilor menționate de către intimat prin încasarea

mijloacelor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control. Însuși apelantul în actul de control a menționat că la efectuarea controlului șoferul a prezentat borderoul de evidență a biletelor, ce i-au fost eliberate de către agentul transportator.

Din considerentele expuse supra completul specializat al instanței de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond just a conchis că, atât actul de control fiscal nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 întocmit de Direcția Generală Administrare Fiscală Centru, cât și decizia ulterioară a Direcției Administrare Fiscală mun. Chișinău nr.129/223 din 13 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi Service Plus” sunt pasibile de a fi anulate și, subsecvent, urmează a fi anulată și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.85 din 12 martie 2020 pe marginea contestației depuse împotriva deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020, în condițiile în care circumstanțele relatate supra denotă că respingerea contestației intimătei prin această decizie a fost efectuată eronat.

Completul judiciar al instanței de apel, analizând conținutul hotărârii contestate, a reținut că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea necesară soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară. Prin urmare nu a identificat temeiuri de casare a hotărârii instanței de fond.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția primei instanțe și a instanței de apel, contestată de Serviciul Fiscal de Stat, referitoare la temeinicia acțiunii ca fiind rezultată din aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, motiv din care actele judecătorești de dispoziție nu pot fi menținute ca fiind legale și întemeiate.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art.22 alin.(1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Reglementări similare se conțin și în art.219 alin.(1) Cod administrativ, care stipulează că instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin prisma alin.(2) și (3) al aceluiași articol, instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

La caz, instanța de recurs menționează că examinând acțiunea în contencios administrativ, prin prisma art.224 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, instanțele de judecată eronat au ajuns la concluzia anulării actelor administrative individuale contestate.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că temei pentru emiterea deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun.Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a servit încălcarea prevederile art.8 alin.(2) lit.c) din Cod fiscal și pct.pct.14 lit.m), 15 lit.b) din Regulamentul transportatorilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, în consecință Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” fiind sancționată cu amendă conform art.254¹ alin.(2) Cod fiscal.

În temeiul prevederilor art.214 alin.(1) și (3) din Codul fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale.

Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

Articolul 216 Cod fiscal prevede că controlul fiscal la fața locului are drept scop verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală.

Controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. La finalizarea controlului fiscal la fața locului, se întocmește un act de control fiscal.

La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislației fiscale. În cazul depistării vreunei încălcări fiscale, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare.

Conform art.222 Cod fiscal, verificarea operativă se aplică în cazul controlului fiscal la fața locului, observîndu-se procesele economice și financiare, actele și operațiunile aferente, pentru a constata autenticitatea lor, pentru a depista și a preveni încălcarea legislației fiscale.

Verificarea operativă se face inopinat, prin verificare faptică și/sau documentară. Dacă se constată vreo încălcare a legislației fiscale, iar verificarea circumstanțelor necesită mai mult timp, materialele se transmit subdiviziunilor respective ale organului

cu atribuții de control fiscal pentru efectuarea unui control fiscal prin alte metode tehnice.

În conformitate cu art.8 alin.(2) lit.c) Cod fiscal, contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul echipamentelor de casă și de control, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control.

În temeiul art.254¹ alin.(2) Cod fiscal, efectuarea de către agentul transportator a transporturilor auto de călători prin servicii regulate în trafic urban, suburban, interurban, raional sau internațional fără emiterea și/sau raportarea biletelor (bilet – bon de casă emis de mașina de casă și de control sau document de strictă evidență cu preț fixat, confecționat în mod tipografic sau electronic, ce confirmă dreptul la călătorie al persoanei, încheierea contractului de transport rutier între operatorul de transport rutier/întreprindere și persoane, precum și faptul asigurării obligatorii a persoanei) și/sau biletelor de bagaje (bilet de bagaje – bon de casă emis de mașina de casă și de control cu memorie fiscală sau document de strictă evidență cu preț fixat, confecționat în mod tipografic sau electronic, ce confirmă plata și primirea bagajelor pentru transport, precum și faptul asigurării obligatorii a bagajelor) se sancționează cu amendă de la 5 000 la 15 000 de lei aplicată agentului transportator.

Articolul 64 alin.(1) și (2) din Codul transporturilor rutiere, stipulează că accesul la transportul rutier contra cost de persoane prin serviciile regulate se realizează în baza biletelor și abonamentelor, în cazurile expres prevăzute de lege. Biletele se vând prin programul unic computerizat la casele de bilete ale autogărilor, ale operatorilor de transport rutier care deservește rutele/cursele, prin intermediul terminalelor speciale și/sau agenților de vânzare a biletelor, prin sistemele electronice de vânzare a biletelor, iar în lipsa acestora, biletele sunt vândute de conducătorul auto.

La rândul său, pct.9 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, reglementează că biletul este bon de casă emis de mașina de casă și de control cu memorie fiscală sau document de strictă evidență cu preț fixat, confecționat în mod tipografic, care confirmă plata și dreptul la călătorie al pasagerului, încheierea contractului de transport între agentul transportator și călător, precum și faptul asigurării obligatorii a pasagerului, iar borderoul de evidență a biletelor este document de strictă evidență a biletelor vândute pasagerilor și a sumelor încasate, precum și a diagramelor pentru rutele regulate.

Conform pct.14 lit.m) din Regulamentul menționat, echipajul este obligat: la autogări (stațiile auto), să efectueze îmbarcarea pasagerilor cu bilete, să elibereze bilet fiecărui pasager îmbarcat pe parcurs și să facă înscrierile respective în borderoul de evidență a biletelor, iar potrivit pct.15 lit.b) din același Regulament, echipajului i se interzice să transporte pasageri fără bilete.

În contextul normelor citate, instanța de recurs reține că în urma întocmirii actului de control nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 și emiterii deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 de către Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, a fost stabilită încălcarea normelor prevăzute de art.8 alin.(2) lit.c) Cod fiscal și pct.pct.14 lit.m), 15 lit.b) cap.II din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, prin neeliberarea biletelor de călătorie și fără efectuarea înscrierilor respective în borderoul de evidență a biletelor, în mijlocul de transport „XXXX”, nr/înmatriculare XXX, ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, la volanul cărui se afla șoferul angaja al companiei, Dumitru Bivol, care în mod legal a participat la controlul operativ și a semnat actele de control fiscal.

Mai mult ca atât, fiind efectuat control la fața locului prin metoda verificării operative, care se face inopinat, prin verificarea faptică, în conformitate cu art.222 Cod fiscal, întru confirmarea circumstanțelor constatate, prezintă relevanță și explicațiile scrise ale angajatului Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” de la momentul efectuării controlului, șoferului Dumitru Bivol, care la întrebarea inspectorilor fiscali în legătură cu neeliberarea biletelor la 19 pasageri, acesta a declarat că „nu a eliberat bilete din motiv că nu a reușit să le transmită”. Totodată, la întrebarea inspectorilor fiscali în legătură cu motivul necompletării borderoului de evidență a biletelor de călători, acesta a declarat că „se grăbea și nu a reușit să completeze”.

Referitor la confirmarea faptului neeliberării biletelor de călătorie pentru 19 pasageri instanța de recurs a reținut și explicațiile persoanei terțe Dumitru Bivol din cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, unde a declarat și a recunoscut că nu a eliberat bilete de călătorie, deoarece unii pasageri nu circulă pe întreg traseul, doar pe unele segmente. Totodată a mai relatat că, biletul de călătorie este pentru toată distanța, dar poate fi eliberat și pentru un segment mai mic de traseu parcurs.

În conformitate cu prevederile Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, biletul reprezintă bon de casă emis de mașinii de casă și de control cu memorie fiscală sau document de strictă necesitate cu preț fixat, confecționat în mod tipografic, care confirmă plata și dreptul la călătorie a pasagerului, încheierea contractului de transport între agentul transportator și călător, precum și faptul asigurării obligatorii a pasagerului, iar borderoul de evidență a biletelor constituie un document de strictă evidență a biletelor vândute pasagerilor și a sumelor încasate, precum și a diagramelor pentru rutele regulate.

Astfel, prin neeliberarea biletelor de călătorie persoana împuternicită înregistrată la agentul transportator – conducătorul auto, a admis o încălcare fiscală, pentru care contribuabilul Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a fost trasă la răspundere pentru încălcarea comisă, prin aplicarea sancțiunii fiscale.

Or, conform art.232 lit.a) Cod fiscal, este tras la răspundere pentru încălcare fiscală contribuabilul persoană juridică a cărui persoană cu funcție de răspundere a săvârșit o încălcare fiscală.

În acest sens, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul întinatei Societate cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, susținut de către instanțele ierarhic inferioare cu referire la faptul că prin actele administrative contestate, Serviciul Fiscal de Stat a sancționat agentul economic, deși în conformitate cu normele legale indicate în deciziile emise asupra cazului de încălcare a legislației comise de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” trebuia să fie sancționat echipajul, or, consecințele nerespectării obligațiilor enumerate la pct.14 și 15 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, sunt prevăzute de Codul fiscal, iar aplicarea acestor două norme trebuie să se realizeze prin coroborare. Cu atât mai mult, însuși din dispozițiile generale ale Regulamentului enunțat, înserate în conținutul pct.1, rezultă că acesta este obligatoriu anume pentru agenții transportatori-titulari de licențe.

De altfel, chiar dacă normele indicate în actele de control și deciziile de sancționare fac referire la obligațiile echipajului unității de transport, acest fapt nu-l eliberează pe agentul transportator de răspundere în ceea ce privește respectarea legislației fiscale.

În special, este de menționat că în cazul dat, șoferul unității de transport (echipajul) face parte din componența agentului transportator, fiind angajat al companiei prin contract individual de muncă, reprezentând astfel agentul transportator în relațiile cu călătorii, fapt care în consecință atrage răspunderea fiscală a acestuia pentru comiterea încălcării de către angajatul său.

Cu toate că instanța de apel și-a întemeiat poziția de admitere a acțiunii inclusiv prin constatările Curții Constituționale, expuse în decizia nr.108 din 7 octombrie 2019 de inadmisibilitate a sesizării nr.164g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 8 alin.(2) lit.c) și 254¹ alin.(2) din Codul fiscal, instanța de recurs observă o interpretare eronată a acestora, deoarece prin prisma deciziei menționate se desprinde contrariul celor interpretate de către instanța de apel, or, Curtea a menționat că articolele 8 alin.(2) lit.c) și 254¹ alin.(2) din Codul fiscal, stabilesc obligația contribuabilului de a ține contabilitatea conform formelor și modului stabilit, totodată prevăd sancțiunea pentru comiterea faptei de efectuare a transporturilor fără emiterea și/sau raportarea biletelor. Curtea a mai constatat că în timp ce dispozițiile articolului 8 alin.(2) lit.c) stabilesc o obligație valabilă pentru toți contribuabilii, indiferent de tipul de activitate realizat, dispozițiile articolului 254¹ alin.(2) se referă la activitatea de transport auto de persoane fără emiterea și/sau cu încălcarea regulilor de raportare a biletelor de transport. Potrivit acestei norme, subiect al încălcării fiscale este agentul transportator care, în sensul punctului 9 din Regulamentul privind transporturile auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.854 din 28 iulie 2006, este persoana care prestează servicii de transport public contra plată. Curtea a indicat asupra faptului că aceste categorii de subiecți poartă răspundere juridică în mod separat, în baza normelor diferite ale Codului contravențional sau ale Codului fiscal, iar interpretarea rezonabilă a legilor exclude orice dubiu care ar putea apărea în procesul aplicării normelor contestate.

Prin urmare, este cert că în situația din speță sancțiunea se aplică față de

contribuabil și nu față de echipaj - șofer angajat în cadrul companiei, care nu poartă răspundere fiscală. În astfel de circumstanțe, instanța de recurs nu a constatat vreun temei de a considera ca fiind ilegală decizia nr.129/223 din 13 februarie 2020, emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală mun.Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comise de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, întrucât acestea rezultă din încălcarea legislației fiscale de către contribuabil.

În ceea ce privește argumentele Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, puse la baza motivelor de anulare a actelor administrative contestate și anume în privința faptului că actul de control nu a fost adus la cunoștința întreprinderii, iar controlul a fost efectuat în lipsa reprezentantului contribuabilului, instanța de recurs reține următoarele.

În conformitate cu art.222 alin.(2) Cod fiscal, verificarea operativă se aplică în cazul controlului fiscal la fața locului, observându-se procesele economice și financiare, actele și operațiunile aferente, pentru a constata autenticitatea lor, pentru a depista și a preveni încălcarea legislației fiscale.

Conform art.8 alin.(3) Cod fiscal, în caz de absență a conducătorului întreprinderii, obligațiile prevăzute la alin.(2) lit.f) și g) sunt îndeplinite de alte persoane cu funcții de răspundere, gestionare ale subiectului impunerii, în limitele competenței lor.

În dispozițiile art.129¹ alin.(1) Cod fiscal, se indică că actele Serviciului Fiscal de Stat se trimit destinatarului prin poștă cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire sau prin orice alt mijloc care să asigure confirmarea primirii lor (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmânează personal destinatarului sau altor persoane indicate la alin.(2) de către Serviciul Fiscal de Stat.

Potrivit art.216 alin.(8) Cod fiscal, contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiții adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui și să semneze actul de control fiscal, chiar și în cazul dezacordului.

Astfel, prin caracterul inopinat al unui control fiscal se înțelege efectuarea acestuia fără înștiințarea prealabilă a contribuabilului care este supus controlului. În acest mod se urmărește verificarea disciplinării și respectării legislației fiscale, observându-se procesele economice și financiare ale entității. În acest sens, lipsa conducătorului entității la momentul efectuării controlului operativ este o consecință logică ce derivă din caracterul inopinat al acestui control și nu este un impediment pentru desfășurarea controlului.

De asemenea, este important de menționat că, în cazul efectuării controlului fiscal prin metoda verificării operative, actul de control se întocmește în prezența persoanei din cadrul entității care va semna actul respectiv și va avea obligația corespunzătoare de a comunica exemplarul actului de control ce i-a fost înmănat conducătorului entității.

În această privință, urmează de apreciat ca fiind neîntemeiate afirmațiile reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, precum că actele de control nu au fost aduse la cunoștința acesteia, dat fiind faptul că materialele cauzei atestă cu certitudine că acestea au fost înmănate sub semnătură șoferului rutei, angajat al companiei, care a semnat actele și a oferit explicații în raport cu încălcarea constatată.

Tot aici, instanța de recurs consideră drept injustă și neîntemeiată afirmația instanței de apel a faptului că nici în dosarul administrativ, nici la actele cauzei nu au fost anexate careva acte care să confirme împuternicirile șoferului Dumitru Bivol. Or, niciuna dintre părți nu neagă faptul că ultimul deține funcția de șofer la Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”. Acesta a semnat decizia privind inițierea controlului fiscal nr.71450/15 din 15 ianuarie 2020 și actul de control fiscal nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020, asumându-și obligația contra semnătură, de a transmite conducerii actele semnate.

Mai mult, legislația fiscală nici nu prevede necesitatea deținerii unei împuterniciri la etapa semnării actului de control. Or, prin aplicarea semnăturii de către reprezentantul (angajatul) Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” pe actul de control, se confirmă că ultimul a participat la efectuarea controlului fiscal și faptul că i-a fost înmănat un exemplar al actului de control pentru a fi transmis conducerii.

În această ordine de idei, instanța de recurs a reținut explicațiile lui Dumitru Bivol, prin care a confirmat că, actul de control a fost comunicat Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” în decurs de trei zile, de la întocmirea și recepționarea acestuia.

Cu privire la afirmațiile Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, precum că examinarea cazului de încălcare fiscală a fost efectuată cu încălcarea normelor de competență teritorială, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, din motivele ce preced.

Articolul 214 alin.2 Cod fiscal stipulează că, controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora.

În conformitate cu prevederile art.241 din Codul fiscal, cauzele privind încălcările fiscale sunt examinate de către Serviciul Fiscal de Stat, sunt în drept să examineze cauzele privind încălcările fiscale și să aplice sancțiuni fiscale, în numele autorităților abilitate, conducerea Serviciului Fiscal de Stat.

Conform prevederilor art.245 alin.(1) din Codul fiscal, cazul de încălcare fiscală este examinat la oficiul subdiviziunii Serviciului Fiscal de Stat unde contribuabilul se află la evidență sau asistență ori în alt loc, stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

Actele cauzei atestă că, sediul acesteia este înregistrat pe adresa: str. Mesager, 1 ap.(of.) 603, mun. Chișinău, fapt ce se confirmă prin Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.440763 din 15 mai 2020, iar potrivit Deciziei privind inițierea controlului nr.71450/15 din 15 ianuarie 2020 a fost inițiat de subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală, fiind antrenați în acest sens inspectori fiscali ai Direcției Generale Administrare Fiscală Centru.

În asemenea circumstanțe, prin prisma normelor legale precitate, instanța de recurs respinge alegațiile Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, or, sediul juridic al entității este înregistrat în mun.Chișinău, considerente din care alegațiile ultimei urmează a fi apreciate ca fiind declarative, neavând suport legal.

Cu privire la afirmațiile Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, precum că examinarea cazului de încălcare fiscală a fost efectuată cu încălcarea

prevederilor art.239 și 247 din Codul fiscal, instanța de recurs menționează că încălcarea legislației fiscale a fost clar constatată prin actul de control nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 al Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat, prin expunerea detaliată a faptei în raport cu norma legală încălcată și obligația legală ignorată de către persoana juridică supusă controlului.

Nu poate fi reținut nici argumentul intimatei Societate cu Răspundere Limitată „Taxi-Service-Plus”, precum că contrar art.19 și 51 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr.131 din 8 iunie 2012, Serviciul Fiscal de Stat nu și-a motivat nici într-un fel necesitatea inițierii controlului la companie, deoarece, la caz, a fost dovedit că controlul a fost inițiat la contribuabilii ce practică activitate în domeniul transportului auto de călători și bagaje, ceea ce rezultă din Decizia nr.DICF-71450/15 din 15 ianuarie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la inițierea controlului prin metoda verificării operative, inițiat de subdiviziunea Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală.

Referitor la invocarea de către reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” a faptului că controlul nu a fost inițiat și înregistrat în modul stabilit în Registrul de Stat al controalelor, instanța de recurs menționează că în conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) lit.c) din Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, dispozițiile legii nu se extind asupra controalelor efectuate de către Serviciul Fiscal de Stat, luând în considerare și faptul că în cazul controalelor inopinate, care nu sunt planificate în timp, fiind efectuat fără înștiințarea prealabilă a contribuabilului, legea nu prevede condiția ca acestea să fie inițial înregistrate în Registrul de stat al controalelor.

Corespunzător celor menționate, instanța de recurs conchide că procedura administrativă care a fost inițiată în privința Societății cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” s-a realizat în conformitate cu prevederile legale, asigurându-se transparența decizională dar și legalitatea sancțiunilor care au fost aplicate față de contribuabil cu respectarea absolută a drepturilor acestuia.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs conchide că instanța de apel a ajuns la o concluzie greșită cu privire la faptul că Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun.Chișinău nu a avut temei legal pentru emiterea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale de către Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus”, cu aplicarea amenzii în conformitate cu art.254¹ alin. (2) Cod fiscal, or, s-a constatat că actele administrative contestate au fost emise conform prevederilor legale.

Pe cale de consecință, fiind un act subsecvent celui inițial, instanța de recurs apreciază ca fiind legală decizia nr.85 din 12 martie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat, emisă pe marginea contestației împotriva deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciul Fiscal de Stat.

Circumstanțele descrise permit instanței de recurs să conchidă că, instanța de apel și prima instanță, au interpretat și au aplicat eronat prevederile legii, motiv din care actele judecătorești de dispoziție pronunțate, nu pot fi menținute ca legale și întemeiate.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

lărgit al Curții Supreme de Justiție, conducându-se de prevederile art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoană terță Dumitru Bivol cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate și interpretate eronat și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, a casa integral decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a emite o nouă decizie prin care a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoană terță Dumitru Bivol cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit.c), art.248 alin.(2) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău.

Se casează integral decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și se emite o nouă decizie prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoană terță Dumitru Bivol cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Maria Gervas

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Aliona Miron

ÎN C H E I E R E

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” cu privire la examinarea în ședință publică a recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru mun. Chișinău împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, terț Dumitru Bivol cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

c o n s t a t ă :

La 21 mai 2020, SRL „Taxi-Service Plus” a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Prin încheierea din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani fost atras în proces în calitate de terț Dumitru Bivol.

Prin hotărârea din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Taxi-Service Plus”.

S-a anulat decizia nr.85 din 12 martie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat pe marginea contestației depuse împotriva deciziei nr.129/223 din 13 februarie 2020.

S-a anulat decizia nr.129/223 din 13 februarie 2020 a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Taxi-Service Plus”.

S-a anulat actul de control fiscal nr.1-832258 din 15 ianuarie 2020 întocmit de Direcția Generală Administrare Fiscală Centru asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Taxi-Service Plus”.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 02 iunie 2021, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar, ulterior, la 23 august 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus la Curtea Supremă de Justiție recursul motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii în contencios administrativ depusă de SRL „Taxi-Service Plus”.

La 27 septembrie 2021, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa SRL „Taxi-Service Plus” și lui Dumitru Bivol, copia recursului (nemotivat și a celui motivat) depus de Serviciul Fiscal de Stat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, prin încheierea din 15 decembrie 2021, l-a numit spre examinare în complet din cinci judecători.

Cauza a fost numită spre examinare pentru 22 decembrie 2021.

La 21 decembrie 2021 intimata SRL „Taxi-Service Plus” a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, cu menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată.

Tot, la aceeași dată, 21 decembrie 2021, SRL „Taxi-Serviciu Plus” a depus cerere, prin care a solicitat examinarea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, în ședință publică, cu invitarea participanților la proces.

În motivarea cererii SRL „Taxi-Serviciu Plus” a indicat că, ținând cont de faptul că în cauzele de contencios administrativ similare (nr. 3ra-321/21, 3ra-156/21 și 3ra-768/21), Curtea Supremă de Justiție a dat o apreciere nouă faptelor și probelor, și unor circumstanțe, care nu au fost apreciate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și care nu s-au pronunțat asupra cerințelor importante înaintate de către ea în calitate de parte reclamantă, precum și nu au fost aplicate normele de drept invocate de către ea, dar aplicate de instanțele de judecată, fără să se expună asupra pertinentei sau nepertinentei acestora, precum și recurentul/pârât Serviciul Fiscal de Stat în recursul depus nu s-a referit asupra tuturor circumstanțelor elucidate pe parcursul examinării cauzei, impune necesitatea examinării recursului în cadrul unei ședințe publice, cu invitarea participanților la proces, pentru a fi audiați pe marginea celor enunțate supra.

Examinând temeiurile invocate în cererea privind examinarea în ședință publică a recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din motivele ce succed.

Conform art.247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Colegiul lărgit notează că invitarea participanților la proces, la Curtea Supremă de Justiție, la examinarea unei chestiuni, se impune doar în cazul în care se constată necesitatea expunerii de către participanți asupra problemelor invocate în cerere.

În speță, însă, argumentele invocate în cererea de recurs și referința depusă, au fost dezbătute detaliat în cadrul ședințelor anterioare de judecată.

Din cele relatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ lărgit al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că la caz nu este oportună invitarea participanților la proces și audierea lor pe marginea argumentelor cuprinse în cerere.

Conform jurisprudenței de referință a Curții Europene pentru Drepturile Omului, procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele art.6 din CȚEDO, chiar dacă persoanei care a folosit calea de atac nu i s-a dat posibilitatea să prezinte personal probe în fața instanței. Mai mult, chiar dacă instanța ierarhic superioară are competența deplină de a examina atât chestiuni de drept, cât și de fapt, art.6 din CEDO nu garantează întotdeauna un drept la o ședință publică sau, dacă o ședință are loc, un drept de a fi prezent personal (cauza Botten vs Norvegia din 19 februarie 1996).

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea depusă de SRL „Taxi-Service Plus” cu privire la examinarea în ședință publică a recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru mun. Chișinău împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, urmează a fi respinsă.

Conform art.230 și art.247 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Taxi-Service Plus” cu privire la examinarea în ședință publică a recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru mun. Chișinău împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere

Limitată „Taxi-Service Plus” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, terț Dumitru Bivol
cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Aliona Miron